SANN

savvusann, suidsusann, savv, lõunõq,
karm, keres, siip, lump, nühüs,
sannalina, mõskma, vihtma

SANNASÕNAQ

Aituma sannakütjäle!
Aituma puutuujalõ!
Aituma sausüüjäle!
Aituma viituujalõ!
Aituma vihategijäle!
Aituma vihtlõjalõ!
Aituma sälämõskjalõ!
Aituma-aituma,
silmäq selges, käeq kerges!

Küsümüisi

1. Kon ja kuna om säändsit tenosõnno pruugitu?
2. Kiä om sausüüjä?
3. Mille peetäs suidsusanna kasulidsõs?
4. Mille iist viil võissiq sannan tennädäq? Tiiq kats rita tenosõnno mano.

KEELEOPPUS

Panõq tähele, et ku sõnan iinpuul om **a**, **u** vai **õ**, sis tulõ tuu täht ka sõna lõppu: kinkalõ? – ***tuujalõ***. Võrdlõq tõsõ sõnaga: ***kütjäle***. Kaeq lähembält lk 10.

Ülesannõq 1. Lövväq tühä kotussõ pääle pasvaq sõnaq.

nühüssega, pangõga, puiõga, kopakõsõga, nõginõ

Suidsusanna kütetäs _____

Suidusann om seest _____

Vesi kantas sanna _____

Vett tsiugatas keresse pääle _____

Sälgä mõstas sannan _____

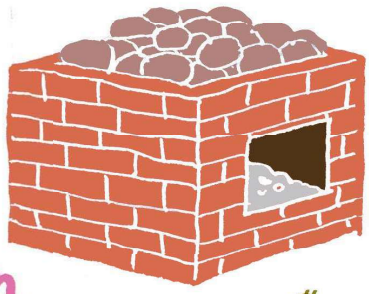
KEELEOPPUS

Eesti keelen om olõvigu nimäq-vormi lõpun **-vad**: *nad ela**vad**, istu**vad**, jookse**vad**, käi**vad**, kirjuta**vad**, suusata**vad**.*
Võro keelen om olõvigu nimäq-vormi lõpun **-vaq** vai **-seq** (**-sõq**): *juusk**vaq**, kääv**äq**, elä**seq**, istu**sõq**, kirota**sõq**, suusata**sõq**.*

Ülesannõq 2. Loeq ja lövväq joonõ pääle pasva sõna.
hiitväq, vihtlõsõq, kääväq, mõskvaq, juuskvaq, istusõq, valavaq, võtvaq, tulõvaq

Võromaal _____ inemiseq sannan päämidselt puulpää-
vä. Nii om ka Tammõ talo perren. Täüskasunuq _____ lõu-
nõt. Nä _____ kõoviha, _____ veidüq ja sis
_____ hinnäst lumbivette jahutama.
Edimält _____ latsõq kah lava pääle. A latsilõ ei miildüq
väega kuum sann. Nä _____ küländ ruttu lava päält alla,
_____ hinnäst jahhe viiga üle ja _____ puhtas.

Peotäüs pal'ast,
künnär karvast?
Vanamüs istus nukan,
rüpp munnõ täüs?

Miä om miä?

Mariko Faster, „Sannan“

1. Midä om seon jutun mõtõldu ütlemisega „maailm“?
2. Mille üle kaibas poiskõnõ lava pääl?
3. Kedä seo jutu lumbin ei olõq?
4. Määndsit helle sa seon jutun kuuldsõt?